

Kristi rättfärdighet del 2

Av Ellen G. White

Kristus säger, "Jag är vägen, sanningen och livet" och det är varje människas förmån att göra Kristus till sin personliga Frälsare. Du behöver inte vänta tills du blivit god. Du behöver inte tänka att någon ansträngning från din sida kommer att göra dina böner acceptabla och ge dig frälsning. Må varje man och kvinna be till Gud och inte till människor. Må var och en komma till Kristus i ödmjukhet och tala till honom med egna läppar. Frågan "Vill du be för mig?" har blivit bara ett talesätt. Du borde be till Gud själv och tro att han lyssnar på varje ord från dig. Öppna ditt hjärta så han kan granska det, bekänn dina synder, be honom att förlåta dig, be om försoningens meriter, begrunda sedan i tro frälsningens storslagna plan och Hjälparen kommer att påminna dig om allt.

Ju mer du studerar Kristi karaktär, desto mer tilldragande kommer han att framstå för dig. Han kommer att bli som någon som står dig nära, i nära gemenskap med dig. Du kommer att längta efter honom. Om sinnet formas av de ämnen som det ägnar sig mest åt, då kommer du att kunna bli som Jesus till anda och karaktär genom att tänka på honom och tala om honom. Du kommer att avspegla hans bild i det som är storslaget, rent och andligt. Du kommer att få Kristi sinne och han kommer att sända dig ut i världen som sin andliga representant. Han kommer att bli din enda ära. Du kan inte förena dig med världen utan att ta del av dess anda, utan att förråda den Herre som har köpt dig.

Var och en som med iver söker efter sanning och rättfärdighet har förmånen att lita på Guds säkra löften. Herren Jesus visar det faktum att den gudomliga nådens skatter helt och hållet är tillgängliga för oss, för att vi ska kunna bli kanaler för ljuset. Vi kan inte ta emot Kristi nåds rikedomar utan att längta efter att ge dem till andra. När vi har Jesu kärlek i våra hjärtan kommer vi att känna att det är vår plikt och vår förmån att få dela den med andra. Den sol som lyser på himlen låter sitt klara ljus flöda över livets gator och gränder. Den har tillräckligt med ljus för tusentals världar som vår. Så är det också med Rättfärdighetens Sol. Hans klara strålar av läkedom och glädje räcker mer än väl till för att rädda vår lilla värld, och de har förmåga att skapa trygghet i varje värld som skapats. Kristus förkunnar att vår himmelske Fader är mer villig att ge helig Ande till dem som ber honom, än jordiska föräldrar är villiga att ge goda gåvor till sina barn. Pingstdagen var ett underbart tillfälle. Vilket vittnesbörd om Kristi överflödande nåd som gavs i utgjutandet av den helige Ande! Hur kommer det sig att de som gör anspråk på att tro en högre sanning, lever så långt ifrån sina förmåner? Varför blandar de in jaget i allt de gör? Om de kastar ut jaget kommer Jesus att ge ett ständigt tillflöde från livets flod till den törstande själen. Hur kan våra pastorer bli Kristi representanter när de känner sig självtilräckliga, när de genom sin anda och sin attityd säger, "Jag är rik och har överflöd och behöver inget"? Vi får inte vara i ett självtilräckligt tillstånd, för då kommer vi att beskrivas som eländiga, ömkansvärda, fattiga, blindas och nakna.

Efter mötet i Minneapolis har jag som aldrig förr sett Laodicea-församlingens tillstånd. Jag har hört Guds tillrättavisning riktad till dem som känner sig så nöjda, som inte är medvetna om sin andliga fattigdom. Jesus säger till dessa människor, som han gjorde till kvinnan från Samaria: "Om du kände till Guds gåva och vem det är som säger till dig: Ge mig att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten."

Precis som judarna har många människor blundat för att slippa se. Men det innebär en lika stor risk nu att blunda för ljuset, att vandra skild från Kristus och att känna att man inte behöver något, som det gjorde när han var på jorden. Jag har blivit visad många ting som jag allvarligt och uppriktigt har framställt för vårt folk, men de vars hjärtan har blivit

förhårdade genom kritik, avund och onda förmodanden, visste inte att de var eländiga, ömkansvärda, fattiga, blinda och nakna. De som står emot Guds budskap genom hans ödmjuka tjänare, tror att de är oeniga med syster White eftersom hennes idéer inte stämmer överens med deras. Men denna oenighet är inte med syster White utan med Herren, som har gett henne hennes arbete att utföra.

De som inser sitt behov av att ångra sig inför Gud och att tro på Jesus kommer att visa innerlig botfärdighet och de kommer att ångra sitt motstånd mot den helige Ande. De kommer att bekänna den synd de begick, när de avvisade det ljus som himlen så nådigt sände dem och de kommer att överge den synd som bedrövade och förolämpade Herrens Ande. De kommer att ödmjuka sig och ta emot Kristi kraft och nåd och erkänna budskapen med varning, tillrättavisning och uppmuntran. Då kommer deras tro på Guds verk att synas och de kommer att lita på försoningsoffret. De kommer personligen att tillägna sig Jesu överflödande nåd och rättfärdighet och han kommer att bli en närvarande Frälsare för dem, eftersom de kommer att inse sitt behov av honom och med fullständig tillit vila i honom. De kommer att dricka av livets vatten från den gudomliga, outtömliga källan. I en ny och välsignad erfarenhet kommer de att slå sina armar kring Jesus och blir delaktiga av den gudomliga naturen. Det mänskliga och det gudomliga kommer att samarbeta varje dag, och hjärtat kommer att flöda över av tacksägelse och lovprisning till Kristus. Himnensk inspiration kommer att vara en del av den kristna erfarenheten, och vi kommer att växa till den gestalt som män och kvinnor i Kristus Jesus har.

Det är ökad kunskap om Kristi karaktär som helgar människan. Att urskilja och tillämpa försoningens underbara verk förvandlar den som begrundar frälsningsplanen. Genom att betrakta Kristus förvandlas hon till hans avbild, från härlighet till härlighet genom Herrens Ande. Att se på Jesus blir till en förädlande och renande process för den som verkligen är kristen. Han ser Mönsterbilden, och växer upp till likhet med den, och hur enkelt ordnas då inte oenighet, konkurrens och stridigheter upp. Kristi karaktärs fullkomlighet är den kristnes inspiration. När vi ser honom sådan som han är, väcks en längtan att bli lika honom, och det upphöjer hela människan, för "var och en som har detta hopp till honom renar sig, liksom han är ren."

Jag blir ledsen när jag tänker på hur standarden gradvis sänkts under många år. Jag har blivit visad att det är mycket få människor som inser att den gudomlige Väktaren ständigt är närvarande, han som förklarar, "Jag känner dina gärningar." Genom att ägna sig åt synd har många förverkat Guds ynnest, förvanskat Jesus, glömt hans närvaro, glömt att de lever inför hans ögon och på så sätt lagt ont till ont. Alla sådana människor är okloka jungfrur. De har ingen varaktig tröst. Kristi kraft ska vara tröst, hopp och den högsta glädjen för var och en som följer Jesus i sina strider och sin kamp i livet. Den som verkligen följer Guds Lamm som tar bort världens synd, kan när han går framåt utropa: "Detta är den seger som har besegrat världen: vår tro."

Vilket slags tro är det som övervinner världen? Det är den tro som gör Kristus till din personlige Frälsare - den tro som inser din hjälplöshet, din fullständiga oförmåga att rädda dig själv, som griper tag i Hjälparen som är mäktig att frälsa, som ditt enda hopp. Det är den tro som inte låter sig nedslås, som hör Kristi röst som säger: "Var vid gott mod, jag har övervunnit världen och min gudomliga styrka är din." Det är den tro som hör honom säga, "Se, jag är med er alla dagar till tidens slut."

Orsaken till att församlingarna är svaga och klena och färdiga att dö, är att fienden har haft ett nedslående inflytande över skälvande själar. Han har försökt stänga Jesus ute från deras synfält som Hjälparen, som en som tillrättavisar, som varnar och uppmanar dem genom att säga, "Här är vägen, vandra på den." Kristus har all kraft i himlen och på jorden, och han kan stärka den som vacklar och leda den som gått vilse in på rätt väg. Han kan ge

tillförsikt och hopp till Gud. Och förtröstan på Gud leder alltid till att skapa förtroende för varandra.

Varje människa måste ha insikt om att Kristus är hennes personlige Frälsare. Då kommer kärlek, nit och ståndaktighet att visa sig i det kristna livet. Oavsett hur tydlig och övertygade sanningen är kommer den inte att kunna helga själen och stärka och befästa den i dess strider, om den inte har en ständig förbindelse med livet. Satan har vunnit sina största framgångar genom att tränga sig emellan själen och Frälsaren.

Kristus borde aldrig vara borta från våra tankar. Änglarna sa om honom: ”Du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder.” Jesus, underbare Frälsare! Visshet, hjälp, trygghet och frid, allt detta finns i honom. Han skingrar alla våra tvivel och han är löftet som alla våra förhoppningar grundar sig på. Så dyrbar den tanken är, att vi kan bli delaktiga av den gudomliga naturen, som gör att vi kan segra såsom Kristus segrade! Jesus är uppfyllelsen av våra förväntningar. Han är melodin i våra sånger och en väldig klippas skugga i ett torrt land. Han är friskt vattnet för den törstiga själen. Han är vår tillflykt i stormen. Han är vår rättfärdighet, vår helgelse, vår förlossning. När Kristus är vår personlige Frälsare kommer vi att prisa honom som har kallat oss ut ur mörkret in i sitt underbara ljus.

Denna stora andliga brist beror inte på något misslyckande från Kristus sida, han som gör allt som är möjligt för församlingen. Vår himmelske Fader har gett hela himlen i en enda gåva – den gåva som är hans älskade Son. Den helige Andes verk är inte att täcka över med vitkalkning, utan det är att överbevisa världen om synd, om rättfärdighet och om den dom som kommer. Jesus säger, ”Och när jag blir upphöjd från jorden ska jag dra alla till mig.” Uppenbarelsen av Guds Son på korset, som dör för människornas synder, drar till sig människors hjärtan genom den oändliga kärlekens kraft, och övertygar syndaren om synd. Kristus dog eftersom lagen överträdde, för att den skyldiga människan skulle kunna bli räddad från att straffas för sin enorma skuld. Men historien har visat att det är lättare att förgöra världen än att reformera den, för människorna korsfäste härlighetens Herre, som kom för att förena jorden med himlen, och människan med Gud.

Advent Review and Sabbath Herald, 26 augusti 1890
Översättning: S. Gundler